

[Barsøe-Carnfeldt]

de fejl ved systemet – har den fulde myndighed til at afsige alle mulige dekreter, og det er vores opfattelse, at der egentlig afsiges for mange, fordi der netop mangler den faglige vurdering af virksomheden, herunder især virksomhedens idégrundlag, som egentlig er det allervæsentligste aktiv i en virksomhed.

Hvis man altid havde et fagligt udvalg – f.eks. fra den pågældende virksomheds brancheorganisation – der var medbestemmende om, hvorvidt der skulle afsiges dekret eller ej, ville mange virksomheder kunne reddes fra en ødelæggende konkurs. De personer, som behandler sagerne i skifteretten i dag, er egentlig jurister for de flestes vedkommende ganske unge jurister uden erhvervs erfaring og følgelig ude af stand til at vurdere en virksomheds samlede situation. Man er henvist til at vurdere virksomhedens stilling på basis af materielle værdier, der ofte vurderes til realisationspris og ikke til deres brugsværdi. Det er en kendsgerning, at skifteretten for år siden blev drevet af færre, men ældre og mere besindige jurister og ikke som i dag af langt flere, men ganske unge jurister med en anden indstilling til samfundsstrukturen.

Hvis der afsiges konkursdekret, bør et udvalg fra brancheorganisationen, som jeg nævnte før, deltage i bobehandlingen på lige fod med kurator, der, såfremt denne er advokat, væsentligst skal tage sig af de rent juridiske opgaver. Hvis der i bobehandlingen efter skyldnerens opfattelse sker kritisable dispositioner, skal skifteretten træffe afgørelse ved dom – og ikke ved kendelse – der kan indankes for de almindelige domstole. I denne situation sikres skyldneren advokatbistand og fri proces. Ligeledes bør der sikres skyldneren advokatbistand og fri proces i erstatningskravssager mod kuratorerne, skifteret m.fl. Disse sager skal ligeledes behandles ved de almindelige domstole.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Som forslagsstiller har det været en glæde at høre på denne debat. Der har været udtrykt tilfredshed fra alle ordførernes side med, at lovforslaget er fremkommet. Der er anvendt meget positive adjektiver om udformningen af de to områder: gældssanering og betalingsstandsning.

Jeg er selvfølgelig klar over – som det også fremgik af de bemærkninger, der blev

fremSAT af hr. H. C. Hansen og nu sidst af hr. Barsøe-Carnfeldt – at der kan være andre områder, man kan beskæftige sig med – noget, som jeg forstår begge ordførere mener yderligere skulle kunne tilføre muligheder for at fastholde virksomheder. Det vil jeg ikke se væk fra at man kan. Det er heller ikke for mig nogen fremmed tankegang, at man i den situation, vi har, skal gøre, hvad man kan for at fastholde virksomhederne og kun vælge som sidste udvej at lade dem gå ned. Det er selvfølgelig synspunkter, der kan indgå i debatten.

På den anden side må jeg sige, at så kan det i hvert fald ikke stemme med tidsbegrænsningen i folketingsbeslutningen, hvorefter man skal have en vedtagelse, således at loven kan træde i kraft den 1. januar 1984. Det kan vel også i øvrigt være vanskeligt. Det er ikke min opgave at tage stilling til det, men det kan vel være vanskeligt at nå det så hurtigt.

Fru Inger Harms sagde med rette, at disse bestemmelser i konkursloven kan være svære at bedømme for en ikke-jurist. Jeg tror, jeg kan tilføje på fleres vegne, at det også kan være svært for en jurist, for det er udviklede sager, vi her beskæftiger os med, og jeg kan garantere for, at det heller ikke har været nogen let opgave at udarbejde disse forslag. Derfor forstår jeg da godt, hvis man ønsker mere tid til overvejelserne. Hr. Nør Christensen var inde på, at det kunne gå hurtigt og smertefrit, og jeg må sige, at for min skyld må man meget gerne gennemføre denne lovgivning hurtigt. Det er udvalgets afgørelse, men hvis man skal inddrage nogle af de synspunkter, der er fremsat her under debatten – også meget kyndige synspunkter – tror jeg altså nok, det kan blive nødvendigt med mere tid.

Jeg siger tak til hr. Ole Espersen og fru Aase Olesen, fordi de begge sagde, at mit forslag om gældssanering er en opfyldelse af folketingsbeslutningen. Det har også været min hensigt. Men jeg mente det rigtigt, når vi skulle ændre konkursloven, at vi tog reglerne om betalingsstandsning med.

Hr. Ole Espersen havde et enkelt synspunkt vedrørende gældssanering, nemlig om den betaling, man skal yde, når man indgiver ansøgning om gældssanering. Jeg kan ikke her henvise til, at det har sit grundlag i betænkningen. Jeg må henvise til, at det har sit